

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 146.

Trettende Session.

39te Møde.

Torsdagen den 21de November Kl. 1.

(Fortfat.)

Ordføreren (Fischer) (fortf.): De senere Erfaringer have imidlertid vist, at den For-
modning, hvortil Havneingeniøren dengang
var kommen, ikke var rigtig, og at tværtimod
Foringelsen af Dybden sandsynligvis vilde
hidrøre fra, at de forskjellige Dybder paa
Grændsen af det uddybede og ikke uddybede
Areal have udjævnet sig; han anslaaer de Ud-
gifter, som Vedligeholdelsen af Dybden uden-
for Havnen vil medføre, til omtrent 1,000 Rd.
aarlig. Saaledes forholder det sig altsaa med
Tilsendingen; men seer man nu hen til, hvil-
ken Indflydelse dette Spørgsmaals Afgjorelse
maa have paa det foreliggende Spørgsmaal,
da har det forekommet Udvalgets Fleertal, at
disse to Ting i Virkeligheden ikke staae i nogen
Forbindelse med hinanden. Dersom man fore-
lagde sig det Spørgsmaal, om man vilde ved-
ligeholde Frederikshavns Havn eller ikke, om
man vilde lade de Arbeider og de Capitaler,
som herpaa ere anvendte, ansaes for tabte, eller
om man vilde vedligeholde Havnen, da vilde
ganske vist Tilsendingen komme i meget væsent-
lig Betragtning, ja, da vilde Spørgsmaalet
derom være aldeles afgjorende; men dette
Spørgsmaal vil vist Ingen opkafe. Det Forslag,
som nu foreligger, gaaer jo ud paa at uddybe det
Indre af Havnen og gjøre den fuldstændig
brugelig; men hvad enten Havnen bliver i
dens nuværende Tilstand, eller den fuldføres
saaledes, som det er foreslaaet i det foreliggende

Lovudkast, saa vilde Udgifterne ved at vedligeholde Havnen Dybde være de selsamme. Vil man altsaa opkafe det Spørgsmaal, om det er værd at vedligeholde Frederikshavns Havn i Fremtiden, saa har Spørgsmaalet om, hvor meget Bekostningen ved Uddybningen i eller udenfor Havnen vil udgjøre, en meget væsentlig Betydning; men dersom det maa antages, og jeg troer ganske vist det maa antages, at Udgifterne til Vedligeholdelsen af Dybden blive de selsamme, enten man vil fuldføre Havnen eller ikke, saa maa jo Spørgsmaalet blive, om Frederikshavns Havn i den nuværende Skikkelse er aldeles tilstrækkelig til at afhjælpe den Trang, der paa Stedet er til en Havn, eller om man kan ønske den forstørret, fuldført efter den oprindelige Plan. I saa Henseende maa Udvalget mene, at for det locale Behov, det vil sige for Omegnens Behov, er den mere end stor nok. Tilseledes er den stor nok for de danske Skibe, som af forskjellige Hensyn kunde ønske at søge til den, men i Bisvintre, naar det gjælder om at benytte den som Nødhavn, har det vist sig, at Havnen ikke er tilstrækkelig, og Udvalgets Fleertal indstiller derfor, at man fuldfører den i Overensstemmelse med Regjeringens Forslag.

Imidlertid skal jeg udtale, at man ved at gennemgaae denne Sags tidligere Historie nødvendigvis maa komme til det Resultat, at der i hvad der tidligere har været forelagt Rigsdagen har været en uforsvarlig Upaalidelighed. Dette vil man allerede see ved at tage det første Forslag til Frederikshavns Havns Uddybning for sig; det fremkom ved Finansloven for 1855—56, og dengang antoges det,